

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ
Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 20/03/2025

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης: 456

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ

ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά Α. 8-10

Ταχ. Κώδικας : 54639 - Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313-332239

E-Mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 72 του ν. 5104/19-04-2024 (ΦΕΚ Α' 58) «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις», εφεξής ΚΦΔ.

β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23-10-2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26-10-2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-07-2017).

δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009),

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικής υποβολής ενδικοφανή προσφυγή του του, Α.Φ.Μ. κατά της υπ' αριθ.2024 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2018 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.
5. Την υπ' αριθ.2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2018, της οποίας ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας.
7. Το με αριθ. πρωτ./07.03.2025 συμπληρωματικό υπόμνημα του προσφεύγοντος (ID 11006852, 11006853)
8. Την με αρ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΥΠ.ΕΠ.Ν.Υ. ΕΞ 2025 ΕΜΠ κλήση προς ακρόαση της υπηρεσίας μας.
9. Την με αρ. πρωτ.2025 απάντηση σε κλήση σε ακρόαση του προσφεύγοντος, μετά των με αρ. πρωτ. &/19.03.2025 συμπληρωματικών στοιχείων.
10. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικής υποβολής ενδικοφανούς προσφυγής του του, Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, καθώς και επί του με αριθ. πρωτ./07.03.2025 συμπληρωματικού υπομνήματος του προσφεύγοντος και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2018 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος (αγρότη ειδικού καθεστώτος), φόρος εισοδήματος ύψους 52.350,04€ πλέον προστίμου άρθρου 58 Ν. 4987/2022 λόγω ανακρίβειας 26.175,02€ και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης 12.264,45€, ήτοι συνολικό ποσό 90.789,51€, κατόπιν διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή (άρθρο 21§4 του Ν.4172/2013) ύψους 158.636,47€, η οποία προέκυψε μετά από έλεγχο των πρωτογενών πιστώσεων στους τραπεζικούς του λογαριασμούς.

Η εν λόγω προσβαλλόμενη πράξη εδράζεται επί της από 29.10.2024 έκθεσης μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας, σε εκτέλεση της υπ' αρ.03.07.2024 εντολής του Προϊσταμένου της.

Η ανωτέρω φορολογική αρχή, διενήργησε μερικό έλεγχο φορολογίας εισοδήματος στον προσφεύγοντα για την φορολογική περίοδο 01.01.2018-31.12.2018, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις των νόμων 4172/13 (Κ.Φ.Ε.) και 5104/2024 (Κ.Φ.Δ.), στο πλαίσιο των οποίων προέβη, μεταξύ άλλων, σε επισκόπηση των κινήσεων (πιστώσεων) των τραπεζικών του λογαριασμών,

από την οποία προέκυψε, μετά την παροχή εξηγήσεων από τον ίδιο, και τη δικαιολόγηση μέρους αυτών, προσαύξηση της περιουσίας του από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή συνολικού ύψους 158.636,47€

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή άλλως την τροποποίηση της προσβαλλόμενης πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας, προβάλλοντας τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

1. Εσφαλμένη κρίση ελέγχου περί μη επαρκούς αιτιολόγησης των τραπεζικών πιστώσεων και καταλογισμού αυτών ως αδικαιολόγητη προσαύξηση περιουσίας. Εσφαλμένα δεν έγιναν δεκτές οι υπεύθυνες δηλώσεις των εμπλεκόμενων που προσκομίστηκαν στο στάδιο του ελέγχου. Υποχρέωση της φορολογικής αρχής για υποβολή ερωτημάτων σε άμεσα εμπλεκόμενα τρίτα πρόσωπα. Οι πιστώσεις ήταν ονομαστικές και θα πρέπει να θεωρηθούν δικαιολογημένες.
2. Εσφαλμένα απορρίφθηκαν από την φορολογική αρχή πιστώσεις, που σύμφωνα με τις υπεύθυνες δηλώσεις των πιστωτών αποτελούσαν δάνεια προς τον ίδιο, στο πλαίσιο ταμειακών διευκολύνσεων, με το αιτιολογικό ότι δεν διέθετε μετρητά για την επιστροφή τους. Είχε στη διάθεσή του μετρητά, όπως προκύπτει τόσο από τον συνυποβαλλόμενο πίνακα ανάλωσης κεφαλαίων, αλλά και τα χρήματα που έλαβε ως δωρεά από τον παππού του από την πώληση χωραφιού του τελευταίου κατά το έτος 2017.
3. Αναφορικά με τις τραπεζικές πιστώσεις από τον υπήρξαν και αντίστοιχες χρεώσεις. Από την εγγύτητα των ημερομηνιών πιστώσεων – χρεώσεων και από το ότι πρόκειται για ισόποσες κινήσεις είναι έκδηλο ότι οι υπό κρίση πιστώσεις συνιστούσαν επιστροφή χρημάτων αντίστοιχων χρεώσεων. Συνεπώς υπάρχει πλήρης ταύτιση των πιστώσεων και των χρεώσεων στο σύνολό τους, με αποτέλεσμα να μην συντρέχει περίπτωση αδικαιολόγητης προσαύξησης της περιουσίας του.
4. Λάμβανε χρήματα από τον πατέρα του για να τον εξυπηρετήσει, πληρώνοντας λογαριασμούς του μέσα από τον τραπεζικό του λογαριασμό. Σε κάθε περίπτωση οι προερχόμενες από συγγενικά πρόσωπα πιστώσεις δεν αποτελούν αγνώστου προελεύσεως εισόδημα, καθώς δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος για έναν τέτοιο χαρακτηρισμό.

Επειδή με το άρθρο 76 του Ν. 5104/2024 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξης και τον προσδιορισμό φόρου*».

Επειδή σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 33 του Ν. 5104/2024 (Κ.Φ.Δ.) «*2. Μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή την εκπνοή της προθεσμίας της παρ. 1, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου*.

Η έκθεση ελέγχου συντάσσεται με βάση το σημείωμα διαπιστώσεων και τις απόψεις του φορολογούμενου και περιλαμβάνει εμπειριστатωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις, τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Με την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου δεν μπορεί να προσδιορίζεται φόρος υψηλότερος αυτού που προσδιορίζεται με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου. Η έκθεση ελέγχου και η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.....».

Επειδή στο άρθρο 36 παρ. 6 του Ν. 5104/2024 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι: «6. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή ενδιάμεσου προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος (διορθωτικός προσδιορισμός φόρου)».

Επειδή με την παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν. 4308/2014 ορίζεται ότι: «Η οντότητα τηρεί, ως μέρος του λογιστικού συστήματός της, αρχείο κάθε συναλλαγής και γεγονότος αυτής που πραγματοποιείται στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, καθώς και των προκύπτοντων πάσης φύσεως εσόδων, κερδών, εξόδων, ζημιών, αγορών και πωλήσεων περιουσιακών στοιχείων, εκπτώσεων και επιστροφών, φόρων, τελών και των πάσης φύσεως εισφορών σε ασφαλιστικούς οργανισμούς».

Επειδή στο άρθρο 21§4 του Ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.) ορίζεται ότι: «Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή στο άρθρο 29§4 του Ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.) ορίζεται ότι: «4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)».

Επειδή στο άρθρο 39 του Ν. 4987/2022 ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις».

Επειδή στο άρθρο 86 του Ν. 5104/2024 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι: «Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται ο ν. 4987/2022 (Α' 206), περί του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, πλην

των άρθρων 39, 54Z και 70».

Επειδή με την ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015 δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β' Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, ορίζονται τα εξής: «1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιοσδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

....8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον

ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς. Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς. Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.....».

Επειδή σύμφωνα με την ΠΟΛ 1175/16-11-2017 της Α.Α.Δ.Ε. με την οποία δόθηκαν διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας: «1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επήλξη των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος.2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαιών, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου. Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω

πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του».

Επειδή σύμφωνα με την 884/2016 απόφαση του Β' Τμήματος του ΣτΕ: «.....Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, G.S.B. κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93) – Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος – Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αντιταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του (πρβλ. ΕΔΔΑ 3.5.2001, 31827/96, J.B. κατά Ελβετίας, σκέψεις 65-71, ΕΔΔΑ 5.4.2012, 11663/04, Chambaz κατά Ελβετίας, σκέψεις 53-58 – πρβλ. επίσης ΔΕΚ 18.10.1989, 374/87, Orkem, σκέψεις 35-41), αλλά, πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής (πρβλ. ΕΔΔΑ 8.2.1996, 18731/91, John Murray κατά Ηνωμένου Βασιλείου, σκέψη 47 και ΕΔΔΑ 20.3.2001, 33501/96, Telfner κατά Αυστρίας, σκέψεις 15-17) το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.).....το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση. Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με

αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση..... η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης.....».

Επειδή όπως ορίζει το άρθρο 144 παρ. 1 του Ν.2717/1999 (Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας): «Αντικείμενο απόδειξης είναι αμφισβητούμενα πραγματικά γεγονότα, τα οποία ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης».

Επειδή όπως ορίζει το άρθρο 147 του ανωτέρω Κώδικα: «1. Αποδεικτικά μέσα είναι: α. η αυτοψία, β. η πραγματογνωμοσύνη, γ. τα έγγραφα, δ. η ομολογία του ιδιώτη διαδίκου, ε. οι εξηγήσεις των διαδίκων, στ. οι μάρτυρες και ζ. τα δικαστικά τεκμήρια».

Επειδή όπως ορίζει το άρθρο 148 του ανωτέρω Κώδικα: «Το δικαστήριο χρησιμοποιεί τα αποδεικτικά μέσα κατά την κρίση του και τα εκτιμά ελευθέρως, αυτοτελώς ή σε συνδυασμό μεταξύ τους, εκτός αν ειδική διάταξη νόμου ορίζει διαφορετικά».

Επειδή όπως ορίζει το άρθρο 169 του ανωτέρω Κώδικα: «1. Δημόσια είναι τα έγγραφα τα οποία έχουν συνταχθεί από δημόσιο όργανο 2. Ιδιωτικά είναι όλα τα έγγραφα τα οποία δεν είναι δημόσια. Τα ιδιωτικά έγγραφα πρέπει πάντως να φέρουν την υπογραφή του συντάκτη ή, αν δηλώνεται αδυναμία υπογραφής, άλλο σημείο το οποίο τίθεται από το συντάκτη. Στην τελευταία αυτήν περίπτωση, το έγγραφο πρέπει να επικυρώνεται από συμβολαιογράφο ή άλλη δημόσια αρχή, οι οποίοι και βεβαιώνουν συγχρόνως ότι ο εκδότης δήλωσε αδυναμία υπογραφής».

Επειδή όπως ορίζει το άρθρο 171 του ανωτέρω Κώδικα: «1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς

τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά 2. Η χρονολογία των ιδιωτικών εγγράφων καθίσταται βέβαιη για τους τρίτους μόνο όταν αυτά θεωρηθούν από συμβολαιογράφο ή από άλλον αρμόδιο κατά το νόμο δημόσιο υπάλληλο. Αλλιώς, ως βέβαιη χρονολογία τους θεωρείται εκείνη του θανάτου ενός από αυτούς που τα έχουν υπογράψει ή η χρονολογία του δημόσιου εγγράφου στο οποίο τυχόν μνημονεύεται κατά τα ουσιώδη μέρη το περιεχόμενό τους ή εκείνη της επέλευσης γεγονότος που καθιστά κατ'ανάλογο τρόπο αναμφισβήτητη τη χρονολογία τους. 3. Κατά τα λοιπά το περιεχόμενο των δημόσιων εγγράφων, καθώς και όλο το περιεχόμενο των ιδιωτικών, εκτιμάται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 148. 4. Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχομένου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη».

Επειδή σύμφωνα με την νομολογία (ΣΤΕ 446/2003, ΣΤΕ 5980/1996, στΕ 1984/1993) μαρτυρίες υπό την μορφή υπευθύνων δηλώσεων του Ν. 1599/1986 καθώς και ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον συμβολαιογράφου τρίτων προσώπων για πράγματα που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης που διεξάγεται ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου δεν αποτελούν νόμιμα αποδεικτικά μέσα και δεν επιτρέπεται να ληφθούν νομίμως υπόψη, ούτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, διότι δεν τηρήθηκαν οι απαιτούμενες διατυπώσεις για την εγκυρότητά τους γιατί αποτελούν μαρτυρίες που λήφθηκαν κατά παράβαση των άρθρων 152 επ. του πρώην Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας. Σε περίπτωση όμως που η εν λόγω υπεύθυνη δήλωση δεν έχει ληφθεί για να προσκομιστούν ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου αλλά έχει ληφθεί κατά διοικητική διαδικασία ή αναφέρεται κατά περιεχόμενο στην έκθεση ελέγχου δεν υπόκειται στον πιο πάνω περιορισμό.

Επειδή, δάνειο είναι η σύμβαση, κατά την οποία ο ένας από τους συμβαλλόμενους (δανειστής) μεταβιβάζει στον άλλο συμβαλλόμενο (οφειλέτη) κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, ο δε οφειλέτης υποχρεούται να επιστρέφει στον δανειστή πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας (άρθρο 806 Α.Κ.).

Επειδή, για να αναγνωριστεί σύμβαση δανείου μεταξύ ιδιωτών για φορολογικούς σκοπούς πρέπει να πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Το δάνειο να είναι πραγματικό,
β) ο σκοπός του δανείου να έχει άμεση σχέση με το προς κάλυψη τεκμήριο, γ) το έγγραφο να φέρει βέβαιη χρονολογία θεωρημένη από αρμόδια αρχή και δ) το δάνειο να έχει ληφθεί πριν την πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης.

Η σύμβαση δανείου μεταξύ ιδιώτη και επαγγελματία παράγει τις ακόλουθες φορολογικές υποχρεώσεις:

- α) Υποχρέωση χαρτοσήμανσής της στην αρμόδια Δ.Ο.Υ σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 παρ. 5γ, 15 παρ. 1α, 13παρ. 1α, του Κώδικα Χαρτοσήμου.
- β) Υποχρέωση υποβολής δήλωσης τριμηνιαίας κατάστασης συμφωνητικών βάσει του άρθρου 8 παρ. 16 ν. 1882/1990.

Επειδή, η χορήγηση δανείου συνιστά δαπάνη του άρθρου 32 ν. 4172/2013 για τον δανειστή που συμπληρώνεται υποχρεωτικά στην υποβαλλόμενη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του έτους καταβολής του δανείου.

Επειδή στο άρθρο 77 του Ν. 5104/2024 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι: *«Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου»*.

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση, ο προσφεύγων διατείνεται ότι οι πιστώσεις στον με αρ. τραπεζικό του λογαριασμό στην τράπεζα Πειραιώς έχουν αιτιολογηθεί επαρκώς με τις προσκομισθείσες υπεύθυνες δηλώσεις των πιστωτών, αλλά και του ιδίου, ενώ πρόσθετα δικαιολογητικά και αποδεικτικά στοιχεία δεν κρίνονται αναγκαία λόγω της φιλικής ή συγγενικής σχέσης που υπήρχε με τον εκάστοτε καταθέτη. Αναφορικά δε με τις ονομαστικές καταθέσεις, δεδομένου ότι από την αιτιολογία της πίστωσης προκύπτει ο καταθέτης αυτό είναι αρκετό για να θεωρηθεί τεκμηριωμένη η συναλλαγή και όχι προσαύξηση περιουσίας.

Επειδή στις σελίδες 31 - 72 της από 29/10/2024 έκθεσης ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας, περιγράφεται αναλυτικά το σύνολο των ελεγκτικών επαληθεύσεων που πραγματοποιήθηκαν επί των τραπεζικών πιστώσεων στον με αρ. λογαριασμό του προσφεύγοντος στην τράπεζα Πειραιώς, που αφορούν οι υπεύθυνες δηλώσεις τρίτων (πιστωτών), αλλά και του ιδίου του προσφεύγοντος.

Επειδή για την αιτιολόγηση συγκεκριμένων πιστώσεων στον με αρ. λογαριασμό του στην τράπεζα Πειραιώς ο προσφεύγων συνυποβάλλει υπεύθυνες δηλώσεις, οι οποίες έχουν εκδοθεί ψηφιακά μέσω της ιστοσελίδας gov.gr από τον ίδιο, και όχι από το τρίτο πρόσωπο το οποίο αφορούν, ήτοι τους καταθέτες των χρημάτων. Συνεπώς, δεν δύναται να αποτελέσουν αποδεικτικό στοιχείο στο βαθμό που επαναλαμβάνουν τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς του και δεν επιβεβαιώνονται από λοιπά αποδεικτικά έγγραφα. Σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις η αιτιολόγηση των τραπεζικών συναλλαγών (πιστώσεων) από τον προσφεύγοντα στις ανωτέρω υπεύθυνες δηλώσεις, δεν ανταποκρίνεται στην αιτιολογία που φέρουν οι ίδιες τραπεζικές συναλλαγές.

Επειδή αναφορικά με τις τραπεζικές πιστώσεις, που φέρουν αιτιολογία σχετική με ενοίκιο χωραφιών, επισημαίνεται ότι ο προσφεύγων δεν είχε στην κατοχή του αγροτεμάχια κατά το υπό

κρίση φορολογικό έτος. Ο προσφεύγων στις υπεύθυνες δηλώσεις που υπέβαλε στην φορολογική αρχή βεβαιώνει ότι λάμβανε τα χρήματα για ενοικίαση αγροτεμαχίων, με σκοπό να τα δώσει στο ακέραιο στον μεσίτη, χωρίς όμως να προσκομίζει περαιτέρω αποδεικτικά στοιχεία και δικαιολογητικά ή στοιχεία ταυτοποίησης του μεσίτη, ούτε αποδεικνύει ότι συγκεκριμένα χρηματικά ποσά πράγματι μεταφέρθηκαν σε λογαριασμό μεσίτη.

Επειδή όσον αφορά τις συνυποβαλλόμενες υπεύθυνες δηλώσεις τρίτων προσώπων (πιστωτών), στην πλειοψηφία των οποίων έχει δηλωθεί ότι τα χρήματα δόθηκαν στον προσφεύγοντα στο πλαίσιο δανεισμού και επεστράφησαν σ' αυτούς σε μετρητά, η φορολογική αρχή ορθώς δεν τις έκανε αποδεκτές στο βαθμό που τα αναγραφόμενα σε αυτές δεν αποδεικνύονται από κατάλληλα δικαιολογητικά (*δανειακές συμβάσεις με βέβαιη χρονολογία, χαρτοσήμανση, δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος αντισυμβαλλομένων*). Η χορήγηση των δανείων δε δεν δύναται να αξιολογηθεί ούτε ως πραγματικό γεγονός, δεδομένου ότι στο σύνολο των περιπτώσεων αναφέρεται αόριστα ότι η επιστροφή των χρημάτων πραγματοποιήθηκε με μετρητά. Στην περίπτωση μάλιστα της τραπεζικής πίστωσης 1.000,00€ στις 28/12/2018 από την, η αιτιολογία της κατάθεσης (*ενοίκιο χωραφιών*) διαφέρει από το περιεχόμενο της υπεύθυνης δήλωσής της περί δανεισμού χρημάτων στον προσφεύγοντα. Αξίζει τέλος να σημειωθεί ότι σε όσες περιπτώσεις η φορολογική αρχή διαπίστωσε ότι των επίμαχων πιστώσεων έπονταν μία ή περισσότερες χρεώσεις σε λογαριασμούς των ίδιων (τρίτων) προσώπων, ίσης ή μεγαλύτερης αξίας (*όπως στην περίπτωση του στην οποία αναφέρεται ο προσφεύγων*), οι πιστώσεις αυτές κρίθηκαν δικαιολογημένες και δεν φορολογήθηκαν ως εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας (.....,). Ειδικότερα σε ό,τι αφορά τον επιμέρους ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι συγκεκριμένες τραπεζικές πιστώσεις πραγματοποιήθηκαν από λογαριασμό του στον οποίο και επιστρέφονταν στην συνέχεια τα χρήματα, με αποτέλεσμα να υπάρχει πλήρης ταύτιση των πιστώσεων και των χρεώσεων στο σύνολό τους και να μην συντρέχει περίπτωση αδικαιολόγητης προσαύξησης της περιουσίας του, θα πρέπει να επισημανθεί ότι από τον έλεγχο που διενεργήθηκε στις κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος διαπιστώθηκε ότι δεν υπάρχουν πιστώσεις με αιτιολογία που να παραπέμπει στον, αλλά ούτε προκύπτουν τα στοιχεία του λογαριασμού από τον οποίο μεταφέρθηκαν τα χρήματα στον λογαριασμό του προσφεύγοντος.

Επειδή άλλοι αντισυμβαλλόμενοι αναφέρουν στις υπεύθυνες δηλώσεις που έχουν υπογράψει ότι τα χρήματα δόθηκαν στον προσφεύγοντα είτε στο πλαίσιο υποβολής της δήλωσης ΟΣΔΕ, είτε για σχέδιο βελτίωσης ή για αγορά αγροτικής άδειας που δεν ευδοκίμησε και τα χρήματα επιστράφηκαν με μετρητά, είτε κρατήθηκαν από τον προσφεύγοντα ως προκαταβολή για αγορά εμπράγματων δικαιωμάτων.

Από την φορολογική αρχή διαπιστώθηκε ότι ο προσφεύγων κατά το φορολογικό έτος 2018 ήταν απασχολούμενος ως μισθωτός στην ατομική επιχείρηση της τουμε Α.Φ.Μ. και κύρια δραστηριότητα «Υπηρεσίες γεωργικών μελετών» και δευτερεύουσες δραστηριότητες

«Υπηρεσίες που παρέχονται από γεωπόνους και από άλλους ειδικούς σε θέματα αγροτικής οικονομίας, υπηρεσίες παροχής συμβούλων ανάπτυξης κάθε είδους αγροτικών εκμεταλλεύσεων κτλ». Κατόπιν τούτου, ο έλεγχος κοινοποίησε το με αρ. πρωτ.21-10-2024 αίτημα για παροχή πληροφοριών του άρθρου 15 Ν. 5104/2024 στην επιχείρηση «..... (.....)» προκειμένου να επιβεβαιωθούν ή όχι οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος.

Ανταποκρινόμενη στο προαναφερθέν αίτημα της φορολογικής αρχής η ανωτέρω δήλωσε μεταξύ άλλων ότι κατά το έτος 2018 απασχολούσε στην επιχείρησή της (..... -..... με Α.Φ.Μ.) με μισθωτή εργασία εξαμήνου τον κ. με Α.Φ.Μ., ο οποίος ήταν υπεύθυνος για τις δηλώσεις ΟΣΔΕ. Πιο συγκεκριμένα, ο προσφεύγων ήταν υπεύθυνος για το πελατολόγιο, υπέβαλλε τις δηλώσεις ΟΣΔΕ και εξέδιδε τα τιμολόγια (με σειρά Α). Οι παραγωγοί πλήρωναν με μετρητά κατά την υποβολή της δήλωσης τον προσφεύγοντα, ο οποίος αναλόγως με τα παραστατικά που εξέδιδε ανά 10 μέρες ή μήνα, της απέδιδε τα χρήματα σε μετρητά όπως τα λάμβανε. Για όλες τις άλλες δραστηριότητες του γραφείου, όπως μελέτες, πιστοποιητικά ολοκληρωμένης διαχείρισης, ΜΕΤΡΑ του ΥΠΑΑΤ ήταν υπεύθυνη η ίδια, η οποία ερχόταν σε επαφή με τους πελάτες. Συνεπώς, για τα υπόλοιπα προγράμματα η πληρωμή πραγματοποιούνταν στην ίδια, βάσει συμφωνητικών που αναρτούνταν στην ΑΑΔΕ. Επιπλέον, η στην απάντησή της ανέφερε ποιοι από τους καταθέτες που εμφανίζονται στους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος ήταν το έτος 2018 πελάτες της επιχείρησής της, μνημονεύοντας και τα αντίστοιχα παραστατικά. Η φορολογική αρχή αξιοποίησε την απάντηση της εργοδότης του προσφεύγοντος, εξαιρώντας από τις επίμαχες αδικαιολόγητες πιστώσεις, αυτές για τις οποίες αποδείχθηκε ότι αφορούν συναλλαγές της επιχείρησής της

Επειδή σε ορισμένες περιπτώσεις η αιτιολογία των επίμαχων πιστώσεων στον με αρ. λογαριασμό του προσφεύγοντος στην τράπεζα Πειραιώς διαφέρει από τα αναφερόμενα στις αντίστοιχες υπεύθυνες δηλώσεις των τρίτων (.....,). Επιπλέον, στις περιπτώσεις που οι πιστώσεις φέρεται να αφορούν αγορά δικαιωμάτων, ο προσφεύγων δεν επεξηγεί τι είδους δικαιώματα είναι αυτά, δεν προσκομίζει σχετικά δικαιολογητικά και δεν αναλύει ποιος ήταν ο ρόλος του στη διαμεσολάβηση της αγοραπωλησίας δικαιωμάτων. Δεν αποδεικνύει επίσης με κανέναν τρόπο ότι τα χρήματα πράγματι μεταφέρθηκαν σε λογαριασμό προσώπου που μεταβίβαζε τοιαύτα εμπράγματα δικαιώματα.

Επειδή στην περίπτωση της πίστωσης των 2.500,00€ στις 03.10.2018 από τον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι τα χρήματα αφορούσαν σε δίδακτρα της κόρης του τελευταίου στο Κολλέγιο, χωρίς ωστόσο, πλην της υπεύθυνης δήλωσης (η οποία βάσει της προαναφερθείσας νομοθεσίας και νομολογίας δεν δύναται να αποτελέσει αποδεικτικό στοιχείο ικανό να απαλλάξει τον προσφεύγοντα από την υποχρέωση περαιτέρω τεκμηρίωσης της συναλλαγής), να προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία ότι το ποσό πράγματι καταβλήθηκε από τον προσφεύγοντα έναντι διδασκτρών της κόρης του στοΚολλέγιο.

Επειδή το γεγονός ότι ορισμένες από τις υπό διερεύνηση πιστώσεις είναι ονομαστικές δεν αρκεί ώστε να θεωρηθούν δικαιολογημένες, στο βαθμό που από τα λοιπά στοιχεία δεν προκύπτει ο σκοπός για τον οποίο πραγματοποιήθηκαν.

Επειδή περαιτέρω ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι εσφαλμένα απορρίφθηκαν από τη φορολογική αρχή οι υπεύθυνες δηλώσεις τρίτων προσώπων περί χορήγησης δανείου σε αυτόν με το αιτιολογικό ότι δεν προκύπτουν διαθέσιμα μετρητά για την επιστροφή τους. Προς επίρρωση του εν λόγω ισχυρισμού συνυποβάλλει σχετικό πίνακα ανάλωσης κεφαλαίων, ενώ ισχυρίζεται ότι έλαβε χρήματα, ως δωρεά από τον παππού του μετά από την πώληση χωραφιού του κατά το έτος 2017, με τα οποία μπόρεσε να αποπληρώσει με μετρητά τα δάνεια και τις ταμειακές διευκολύνσεις που έλαβε με τραπεζικές πιστώσεις από διάφορους πιστωτές. Επισημαίνεται στο σημείο αυτό ότι με το με αρ. πρωτ./07.03.2025 συμπληρωματικό υπόμνημά του ο προσφεύγων συνυποβάλλει νέο πίνακα ανάλωσης κεφαλαίου, στον οποίο δεν συμπεριλαμβάνονται τεκμαρτές δαπάνες, υποστηρίζοντας ότι υπήρχε διαθέσιμο κεφάλαιο προηγούμενων ετών το οποίο αναλώθηκε την υπό κρίση περίοδο. Ακολούθως, στον προσφεύγοντα στάλθηκε η με αρ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΥΠ.ΕΠ.Ν.Υ. ΕΞ 2025 ΕΜΠ κλήση σε ακρόαση άρθρου 72 του ν. 5104/2024 (Κ.Φ.Δ.) σε συνδυασμό με το άρθρο 3 παρ. 3 της ΠΟΛ 1064/12/04/2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. προκειμένου να υποβληθεί γραπτό υπόμνημα εξηγήσεων επί των προβαλλόμενων λόγων του σχετικά με τα νέα στοιχεία, που υποβλήθηκαν με αρ. πρωτ./07.03.2025 συμπληρωματικό υπόμνημά του. Στην εν λόγω κλήση σε ακρόαση ο προσφεύγων ανταποκρίθηκε υποβάλλοντας ηλεκτρονικά την με αρ. πρωτ.2025 απάντηση σε κλήση σε ακρόαση του προσφεύγοντος, μετά των με αρ. πρωτ. &/19.03.2025 συμπληρωματικών στοιχείων (δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος προηγούμενων ετών, εκκαθαρίσεις φόρου), τα οποία και λήφθηκαν υπόψη στο πλαίσιο εξέτασης της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής.

Επειδή όπως προαναφέρθηκε για τις πιστώσεις χρημάτων στον με αρ. λογαριασμό του προσφεύγοντος στην τράπεζα Πειραιώς από τρίτα πρόσωπα, τα οποία ισχυρίζονται ότι του δάνεισαν χρήματα, που τους επεστράφησαν σε μετρητά, δεν προσκομίστηκαν αποδεικτικά στοιχεία, πλην των υπεύθυνων δηλώσεών τους. Ο δε ισχυρισμός του ότι διέθετε χρήματα για την επιστροφή των επίμαχων δανείων έρχεται σε αντίφαση με την ανάγκη να λάβει εξ αρχής τα δάνεια και τις ταμειακές διευκολύνσεις. Σε κάθε περίπτωση αντικείμενο του ελέγχου δεν αποτέλεσαν οι επιστροφές μετρητών σε τρίτους, αλλά οι πιστώσεις χρημάτων στον τραπεζικό του λογαριασμό από τρίτα πρόσωπα. Με το διαθέσιμο κεφάλαιο προηγούμενων ετών προς ανάλωση θα μπορούσε να δικαιολογήσει μόνο δικές του καταθέσεις και όχι καταθέσεις τρίτων προσώπων.

Επειδή επιπροσθέτως ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι λάμβανε χρήματα από τον πατέρα του για να τον εξυπηρετήσει, πληρώνοντας λογαριασμούς του μέσα από τον τραπεζικό του λογαριασμό

και προς απόδειξη αυτού προσκομίζει ανάλυση των δαπανών που πληρώθηκαν από τον τραπεζικό του λογαριασμό στην τράπεζα Πειραιώς. Σε κάθε περίπτωση διατείνεται ότι λόγω της στενής συγγενικής τους σχέσης οι συγκεκριμένες πιστώσεις δεν αποτελούν αγνώστου προελεύσεως εισόδημα, με αποτέλεσμα να μην πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 21 και 29 του ν. 4172/2013 και συνεπώς να μην δύνανται να θεωρηθούν ως προσαύξηση περιουσίας.

Επειδή ο προσφεύγων δεν προσκομίζει κανένα δικαιολογητικό που να αποδεικνύει ότι οι πληρωμές αυτές πράγματι αφορούσαν δαπάνες του πατέρα του. Επιπλέον, από την οικεία έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας προκύπτει ότι ο πατέρας του το φορολογικό έτος 2018 κατέθεσε στον τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντος στην τράπεζα Πειραιώς το συνολικό ποσό των 5.576,00€. Το γεγονός ότι ο καταθέτης των χρημάτων είναι γνωστό πρόσωπο δεν αρκεί ώστε οι εν λόγω συναλλαγές να θεωρηθούν αιτιολογημένες, αφενός διότι δεν επιβεβαιώνεται ο λόγος για τον οποίο αυτές πραγματοποιήθηκαν και αφετέρου διότι από την επισκόπηση της οικονομικής κατάστασης του πατέρα δεν διαφαίνεται δυνατότητα τα χρήματα αυτά να προέρχονται από δικά του εισοδήματα. Ενδεικτικά, στο φορολογικό έτος 2018 ο πατέρας του προσφεύγοντος του με Α.Φ.Μ. δήλωσε συνολικό εισόδημα 3.016,31€, από το οποίο ποσό 1.250,20€ ευρώ (κωδ. 049) δαπανήθηκε μέσω τραπεζικών του λογαριασμών για την κάλυψη προσωπικών του δαπανών.

Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα και δεδομένου ότι με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ο προσφεύγων δεν συνυποβάλλει στοιχεία επαρκή και ικανά να αποδομήσουν το πόρισμα του ελέγχου σχετικά με την πηγή και την αιτία των πρωτογενών πιστώσεων στον λογαριασμό του στην Τράπεζα Πειραιώς, οι ισχυρισμοί του απορρίπτονται ως αναπόδεικτοι.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικής υποβολής/.....2024 ενδικοφανούς προσφυγής του του, με Α.Φ.Μ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου- καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ' αριθ.2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/ πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2018 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας

	Ποσό καταλογισμού
Διαφορά φόρου	52.350,04€

Πρόστιμο άρθρου 58 του Ν. 4987/2022	26.175,02€
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	12.264,45€
Σύνολο φόρου για καταβολή	90.789,51€

Επί του οφειλόμενου φόρου θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 52 του Ν. 5104/2024

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

α/α

ΜΑΒΙΝΙΔΟΥ ΚΥΡΑΤΣΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.